

## Добровольцям слава й честь довіку

Цьогоріч День українського добровольця в Березному, враховуючи серйозні вимоги і обмеження воєнного стану, відзначали скромно, без зайвої помпезності. Заходи з цієї нагоди відбулися в читальній залі міської дитячої бібліотеки. Сюди прийшли рідні полеглого звитяжця Богдана Семенчука, студенти лісотехнічного коледжу, культпрацівники на чолі з начальником відділу культури і соціальної політики міської ради Олександром Дехтярем, голова громадської організації «Березнівське об'єднання учасників бойових дій та АТО «УВО» Юрій Гов'ядовський.

Цю зустріч відкрила ведуча Людмила Яковишина, яка детально розповіла про історію добровольчого руху України, починаючи зі славної козаччини. Вона детальніше зупинилася на подіях Революції гідності, активній участі добровольців, зокрема наших земляків - березнівчан, у боротьбі з російськими агресорами-загарбниками. Розповідь ведучої супроводжувалася демонструванням тематичних відеороликів.

Потім Людмила Іванівна запросила за столик ведучої присутню у залі маму загиблого героя Богдана Семенчука Аллу Ростиславівну, яка хвилююче, щиро, і з безмежною материнською любов'ю розповіла присутнім про свого незабутнього і дорогого сина, який поліг смертю хоробрих у бою з рашистами на Херсонщині у перші тижні широкомасштабного вторгнення російських агресорів на нашу землю.

Треба було бачити, з якою увагою і зацікавленням слухали юнаки та дівчата цю своєрідну материнську сповідь. Вони дізналися про те, що з дитячих років Богдан зростав у сім'ї патріотів-активістів, тож виховувався в душі любові до рідного краю і матері-України. Хлопець мав заслужений авторитет у школі та в університеті, де він навчався, серед колег, численних друзів. Адже був чесним і справедливим, розважливим, мав стійку громадянську позицію. Був вірним і надійним другом, чудовим спортсменом-футболістом, ніжним та люблячим сином і братом. Разом з батьками Богдан брав активну участь у Революції гідності. Вони були для нього достойним прикладом у дорослому житті, адже батько Юрій Максимович, в минулому знаний у нашому регіоні футболіст, український патріот, який захищав незалежність нашої держави у рядах АТО, а з початком повномасштабного вторгнення рашистів в Україну з перших днів став на її захист у складі добровольчого підрозділу УНСО. А мама Алла Ростиславівна — відома місцева волонтерка-активістка.

Звучить щира материнська сповідь-спогад про сина - героя, а на екрані з'являються знімки, які відображають його коротке, але цікаве, наповнене добром і любов'ю до всього суцього, життя, звучать хвилюючі вірші про його мрії і молоді поривання, невимовний біль рідних та близьких за загиблим воїном-добровольцем, який назавжди залишиться у їх пам'яті живим, бо він так любив життя і до останнього подиху захищав його від ворогів. За героїзм і самопожертву в ім'я України Указом Президента України Богдана Семенчука було посмертно нагороджено орденом "За мужність" III ступеня.

Теплими словами згадали молодого героя-земляка, його бойових побратимів присутні на заході Олександр Дехтяр та Юрій Гов'ядовський.

Учасники заходу хвилиною мовчання вшанували пам'ять Богдана Семенчука і всіх полеглих героїв у боротьбі з російськими загарбниками. Після його завершення мама загиблого Алла Ростиславівна, сестра Оксана і всі присутні поклали квіти світлої пам'яті і шани до підніжжя пам'ятного знака Героям Небесної Сотні.

Після завершення цієї хвилюючої зустрічі з нагоди Дня українського добровольця й народилися такі поетичні рядки:

Як в темну ніч посунула орда  
І край наш запалав в народнім гніві,  
Тож добровольців сила молода  
Бронею стала світові на диво.  
Вони — безстрашні доньки і сини  
Собою захистили Україну.  
Де бій пекельний, там завжди вони,  
Щоби рашистів довести до згину,  
їх дух і серце кличуть на війну  
Справді народну, праведну, велику.  
За те, що нам виборюють весну,  
Про добровольців пам'ять в нас довіку!

**Павло**

**РАЧОК.**